

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 20. Studium piè canendi, vel dicendi Horas, orandi voce vel mente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

Anno 1625. die Paschatis eodem loci Illustrissimus Nuncius Apostolicus Episcopus Tricariensis, cantato solenni Sacro, Parochianos omnes sacra refecit Synaxi. Eodem anno D. Virginis Mariæ cognatam Elisabeth visitantis festo die R. D. Ioannes Horstius auunculus Jacobi Iubileum ibidem celebrauit, quod ipse insigni symphoniâ vocum, neruorumque concentu concrepante cohonestauit. Ad hæc quoties 40. horarum Oratio ibidem indicebatur, præter diuersarum familiarum Religiosos ibi Sacra factitantes, Illustræ etiam Canonici Metropolitanæ ob insignem Diuini cultûs Maiestatem eo confluebant: nam ipse Jacobi aspectus, cantus, & diuinorum mysteriorum administratio, præsentibus afflare pietatem, & inflammare mentis ardorem videbatur.

C A P V T XX.

*Studium piè canendi vel dicendi Horas,
orandi voce vel mente.*

Æ Gerrimè ferebat præcipitem & nimia celeritate concitatum cantum Vigiliarum, vt satis in libris varijs & testamento suo

to suo significat, quem cum emendare non posset, ne presentiam probare videretur, abesse malebat; summam adhibebat diligentiam, ut animam sat diu ante prepararet, & contra teporem & euagationem varijs adminiculis prae muniret. In-
Præparatio ante Horas.
 scripserat Breuiario subiectas sententias: *Si cor non orat, in vanum lingua laborat. Ante orationem prepara animam tuam. & noli esse quasi homo qui tentat Deum. Illius est oratio perfecta, cuius & causa clamat & lingua, & actus & sermo, & vita & cogitatio. Cassiodor. super Psalmos. Et illud S. Isidori: Oratio cordis est, non labiorum; neque enim Isidor. l. 3. verba deprecantis Deus intendit, sed orantis cor c. 8. adspicit; melius est cum silentio orare corde sine sono vocis, quam solis verbis sine intuitu mentis.*

Adhæc hæc considerationes, quas subijcio, sæpe animo voluebat, ut tantò maiori cum deuotione Horas diceret.

I. Considera Dei Maiestatem, eiusq; *Præuia considerationes.*
 presentiam tibi propone, & quomodo omnis spiritus laudet Dominum, & omnia opera eius benedicant ei: atque æmulare.

II. Te constitutum, ut pro Magistratu

D 2, Ec-

Ecclesiastico & Politico, pro amicis & inimicis, pro secularibus, distractis, captiuis, infantibus de Baptismo, & omnibus de salute periclitantibus, pro viuis & defunctis Deum ores, quàm sit proinde æquum, vt deuotè id facias. Cogita voces & lacrymas multorum afflictorum suspirantium in aduersis, & dirâ seruitute peccati in æternæ damnationis periculis.

III. Ad finem singulorum Psalmorum, sub *Gloria Patri*, singulariter recollige animum, & renoua attentionem: SS. Trinitatem intimo corde lauda, reuerere & adora: Desiderans illos in te sentire affectus, quos Psalmi varios passim suggerunt; ideoq; diligenter obseruandi sunt, velut Amoris in Deum, Doloris de peccatis, Laudis diuinæ potentia, sapientia, bonitatis; Admirationis, Gratiarum actionis pro beneficijs, &c.

IV. Quanto pietatis fructu gustuque & gaudio spiritus Horas legere posses, si curares psallere sapienter, id est, si intellectui Psalmorum, quos Spiritus Sanctus dictauit, deuotè intenderes; vt eos, non tamquam à Propheta (vt Cassiani verbis vtar) compositos, sed velut à te editos,

Coll. 19.
l. 19.

tos, quasi orationem propriam, profunda cordis compunctione depromeres; vel certè ad tuam personam æstimares eos esse directos: quos viri sancti magno affectu & fructu recitare soliti sunt. O quàm displicet summo DEO, ea, quæ ipse inspiravit, vt ijs postulare nos faceret gemitibus inenarrabilibus, recitari quandoque cum fabulis & risu, aut saltem vanis cogitationibus, id est, sordibus sacratissima verba, quibus longè maior, quàm Sanctorum reliquijs, veneratio debetur, misceri! Quàm Sanctis displicet, verba, quibus ipsi Deum tam seriò & sedulò honorarunt, ea per te inhonorari & quasi prophanari! ijsq; vanas ac carnales cogitationes admisceri; vt fiat detestabile illud: *Populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longè est à me.*

V. Deum ad hoc tibi de suo patrimonio largiri alimenta, vt ritè id officium sibi præstes; & quàm turpe, in eo negligenter versari! Sanè, si audias seruus nequam & fraudulentus, quomodo effugies iram supremi Patrisfamilias?

VI. Orationem canalem esse, quo ad nos DEI gratia deriuatur; & quàm tur-

D 3

PC.

pe, illam tibi fieri, per negligentiam in peccatum, & gratiæ detrimentum!

VII. Esse sacrificium, quod, sicut Eliæ, igne cœlitus misso accendi debeat, vt fiat illud Psalmistæ: *In meditatione mea exarscit ignis.* Sed quemadmodum Abel optima quæque offerebat, Cain deteriora; ita tempus & locum deteriora aliqui eligunt, commodiora vilibus rebus, studijs & fabulis tribuunt.

VIII. Esse quasi sacrificium thymiamatis, quod ex suauissimis aromatibus conflatum; de quo Apocal. 5. dicitur, *Angelos apparuisse, habentes phialas auréas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes Sanctorum.* Quidquid ergo virtutis in nobis est, in oratione succendi Deo debet, vt placeant verba nostra in conspectu summi Principis. Sapiens ait: *Aurum tuum & argentum conflat, & verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos: & attende ne fortè labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem.* Quomodo enim sanabitur, qui Orationem, quæ malorum omnium remedium est, efficit suâ negligentia venenum? Quàm autem indignū,
bla-

blasphema, turpia, vana, otiosa, iocosa, noua, cum sacris admittere. Sed quantâ reuerentiâ te psallere par est, qui pro omnibus, qui Deum inhonorant & ignorant, venis vt adores & honores? O quantâ nos meritò verecundiâ affici debemus, quos pudet irreuerenter agere cum hominibus, & non cum DEO, Rege regum!

ORATIO ANTE HORAS
Canonicas.

A Peri, Domine, os meum ad benedicendum nomen tuum: cupio enim tibi attentè & fideliter psallere, teq; purè laudare in vnione & virtute illius perfectissimæ attentionis, qua tu Patrem orasti & laudasti in terris, & hymnum in horto dixisti: præ mœstæ cordis angustia, cum sudore sanguinis orans: adiuua me gratiâ tuâ, sine qua nihil possum, & vis immense charitatis tue suppleat omnem defectum meum, vt placeat tibi obsequium seruitutis meæ, quod offero ad gloriam nominis tui, ad meam proximiq; salutem, Amen.

Ruminabat sub cantu, dum morâ quædam interponeretur, similia: *Quorsum sub cantu mihi vitam dedisti, ô summe Deus? quare me aspirationes for-*

formasti ad imaginem tuam, & similitudinem tuam? quare me sanguine tuo redemisti? quare me in hoc vita statu, cur hoc in loco collocasti? Nonne ut seruiam, placeam & viuam tibi, ut laudem te nunc & in aeternum? Verè, Domine, tu es pars hereditatis meae & calicis mei, ô Deus meus, & omnia. Quid enim mihi est in cælo, & à te quid volui super terram? In manibus tuis sortes meae, &c. Inops & miser sum ego; ex te verò omnis sufficientia mea. Tu ergo operi manuum tuarum porrigere dexteram. Adorna me virtutibus ac donis statui meo magis necessarijs: confirma hoc, quod operatus es in me; tolle à me, quidquid tibi displicet in me, & tribue, per quod perfectiùs amem & colam te.

Id ipsum in diurna quadam recollectione versabat animo, & attentius meditabatur.

ORATIO POST OFFICIUM, AVT
longiorem Orationem.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, ô Rex regum, optime, potentissime, & sapientissime. Defectus & errores eiusdem ignoscat, quaeso, Paterna Clementia tua, & suscipe eam in vnione omnium orationum Christi Domini, & Sanctorum in cælo
& in

& in terra, ex omni affectu triumphantis &
 militantis Ecclesie, ad gloriam tuam, & laudem
 B. Virginis, & Sanctorum omnium, & eorum,
 quos hodie, vel ex decreto Ecclesie, vel tanquam
 Patronos sponte mea colendos suscepi, ad me-
 moriam Passionis Iesu Christi Saluatoris mei;
 in gratiarum actionem pro omnibus beneficijs
 tuis: ad salutem omnium, qui se mihi commen-
 darunt: in satisfactionem pro peccatis meis, &
 gratia tua impetrandi, & hac virtute N. &
 concede, vt benedicam te in omni tempore; &
 sicut laus tua semper est in ore meo, sic etiam
 corde & opere te predicem, vt sobrietate, ma-
 destia, zelo & deuotione, puritate, obedientia,
 mansuetudine & patientia tibi placeam; vt o-
 mnes te ament & glorificent, qui es benedictus
 in secula, Amen.

ORATIONES DE PASSIO-
 ne Domini,

Singulis Horis Canonicis accom-
 modata.

Ad Masutinas.

Domine Iesu, per amorem, quo tuos in-
 sine dilexisti, per sanguineum sudorem,
 D S quomodo

quem in horto fudisti, per iniurias & dolores quos à tuo Discipulo traditus & venditus, ab impijs Iudeis ligatus & distractus sustinuiſti, absolue meorum vincula peccatorum, trahere & liga hanc animam meam, tibiq; adstringe triplici charitatis funiculo, qui dissolui non possit, & in eternum non separet à te. Qui viuis, &c.

Ad Primam.

Domine Iesu, qui horâ diei primâ Pilato presentatus, Iudex cœlestis iudici terreno, & reus falsorum criminum ab impijs Pontificibus factus fuisti; succurre nobis miseris peccatoribus in iudicio, vt non aternis supplicijs cum impijs condemnemur, sed tuis fidelibus iungi in cœlestibus mereamur. Qui viuis &c.

Ad Tertiam.

Domine Iesu, qui horâ diei tertiâ flagellis caesus, & spinis coronatus fuisti; tribue nobis famulis tuis, vt corpora nostra voluntariâ castigatione macerantes, sub capite spinoso digna senseri membra mereamur. Qui viuis &c.

Ad Sextam.

Domine Iesu, qui horâ diei sextâ transfossis manibus & pedibus, è Crucis ligno pependisti, iisdemq; clavis damnationis nostra chiro-

gra-

graphum in patibulo confixisti ; concede anima mea , vt liberata à seruitute peccati , has sanctissimas plagas tuas , tanquam insignia liberationis mee semper feram in medio cordis mei. Qui viuus &c.

Ad Nonam.

Domine Iesu , qui horâ diei non.â , consummatis omnibus , inclinato capite Deo Patri Spiritum reddidisti , at que in mortuum hominum genus spiraculum vitæ inspirasti ; concede mihi peccatori , vt qui totum me tibi debeo pro me facto , totum me iterum reddam pro refecto , nec iam mihi , sed tibi , qui pro me mortuus es , in perpetuum viuam. Qui viuus &c.

Ad Vesperas.

Domine Iesu , qui horâ vespertina è Cruce deponi mortuus in sanctissima Genitricis tuæ brachia voluisti ; concede propitius , vt & crucem meam , quam mihi largiri pro tua bonitate volueris , nunquam in vita derelinquam , & in morte ex ea depositus , per clementissimæ Matris tuæ manus ante te merear presentari. Qui viuus &c.

Ad Completorium.

Domine Iesu , qui horâ Completorij in sepulchro quieuisti , & à Matre tua mæstissima ,

& ab alijs mulieribus planctus fuisti : fac nos, quesumus, tuam sanctissimam Passionem veris lachrymis plangere, nec vnquam ea, per qua iterum crucifigaris, admittere. Qui viuis, &c.

*Collectas
seligit
meliores.*

Familiares sibi Collectas quasdam fecerat, quibus certas virtutes, amorem, castitatem, humilitatem, patientiam & similes à Deo flagitabat; præterea eam de Venerabili Sacramento : *Deus qui nobis sub Sacramento mirabili &c.* & pientissimam orationem, *Anima Christi sanctifica me*, frequenter vsurpabat, præsertim cum trans-eundū templum &c. Reliquas eius preces vocales licet haurire ex Fasciculo thuris & myrrhæ A. 1629. vulgato, & Paradiso animæ.

*Medita-
tio eius.*

Vocali mentalem adiungebat, vitam Christi Deiparæq; sepius contemplando, pios sæper affectus, proposita, colloquiaq; eliciendo è singulis vitæ Christi mysterijs; videri de hoc citatus Fasciculus potest. Auctum piè meditandi studium, ex quo per octo dies aliquoties se asceticis S. Ignatij Commentationibus exercuit. Exinde praxin vitæ Spiritualis Ludouici de Palma Societatis Iesu voluit assidue, mentemq;

ma-

magis à rerum creaturarum amore ad diuina contemplanda erexit.

Oblationem, quam peracta meditatione solitus est adhibere, & Breuiario inseruerat, subijciam.

OBLATIO MEDITATIONIS.

SVscipe, Clementissime Pater, hoc meditationum sacrificium Passionis D. N. I. C. quod in vnione omnis eius reuerentia, charitatis, obedientia, mansuetudinis, patientia, &c. in Passione sua exercita, & omnium laudum tibi in hac vita exhibitarum, & in aeternum exhibendarum, tibi ego vilitatis abyssus cum omni eo, quod sum & possum, in tempore & aeternitate offero; praesertim in vnione articulo huius N. à me iam meditati aut meditandi, ad tuam & ipsius gloriam, laudem & benedictionem perpetuam, in plenissimam super beneficij gratitudinem, in omnium Sanctorum honorem, in totius Ecclesiae profectum, vt in Purgatorio existentes N. & N. liberentur, peccatores conuertantur, iusti in gratia conseruentur, & praesertim vt ego ipse & omnes mihi in oratione commisi, tanto sacrificio iuuentur.

* *

*
D 7

CA